

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ט אָדָר:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיּוֹפֵי:

ח וְלַפְעָמִים יֵשׁ עֵיפוֹת אֶל הַנֶּפֶשׁ, עַל־יְדֵי שְׁנַתְרַחֵקָה מֵאִמָּה,
דְּהֵינּוּ הַכְּבוֹד כַּנ"ל. וְצָרִיךְ לְהַחֲיוֹתָהּ וּלְהַבְרִיאָהּ,
עַל־יְדֵי מַיִם קָרִים, בְּבַחֲיַנַּת (מִשְׁלֵי כ"ה): "מַיִם קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה".
הֵינּוּ כְּשִׁמְת־פְּלִין בְּלֹא לֵב, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַחֵק הַנֶּפֶשׁ מִן הַכְּבוֹד,
בְּבַחֲיַנַּת (יִשְׁעִיָּה כ"ט): "בְּשִׁפְתָיו כְּבָדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחֵק" וְכו'. כִּי כֹונַת
הַלֵּב זֶה בְּחֵינַת הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים כ"ה): "אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי
אֲשָׁא" וּפְרוֹשׁ רַש"י: 'לִבִּי אֲכַוֵּן'. אֲבָל כְּשֶׁהַלֵּב רַחוּק מִדְּבוּרֵי
הַתְּפִלָּה, אֲזִי הוּא בְּחֵינַת הַתְּרַחֵקוֹת הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהוּא בְּחֵינַת הַלֵּב,
מִן הַכְּבוֹד, בְּבַחֲיַנַּת: "בְּשִׁפְתָיו כְּבָדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחֵק". וְאֲזִי יֵשׁ עֵיפוֹת
אֶל הַנֶּפֶשׁ, וְצָרִיךְ לְהַבְרִיאָהּ עַל־יְדֵי מַיִם קָרִים כַּנ"ל:

וּמַיִם קָרִים, מְקַבְּלִין עַל־יְדֵי בְּחֵינַת רַעְמִים. וְרַעְמִים נִעְשִׂין,
עַל־יְדֵי מַה שְׁנוֹת־נִין כְּבוֹד לְזָקֵן שֶׁשָּׂכַח תְּלִמוּדוֹ, כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (בְּרֵכּוֹת ח): 'הִזְהָרוּ בְּזָקֵן שֶׁשָּׂכַח
תְּלִמוּדוֹ, שֶׁצָּרִיךְ לְזַהֵר וּלְכַבְּדוֹ. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִעְשִׂין רַעְמִים, וּמִשָּׁם
בָּאִים מַיִם קָרִים לְהַחֲיוֹת הַנֶּפֶשׁ כַּנ"ל:

כִּי הָרַעְמִים נִעְשִׂין, עַל־יְדֵי שְׁיוּצָאִין אֲדָיִם וְקִיטוּרִים חֲמִים,
וּבָאִים בְּתוֹךְ הָעֵנָן, וְנִתְלַהֲבִים שָׁם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִקְרַע הָעֵנָן,
וּמִזֶּה נִשְׁמָע קוֹל הָרַעַם. וּפְעֻלּוֹת הָרַעְמִים, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְחַלְקִין
הַמַּיִם שֶׁל כָּל מְקוֹם וּמְקוֹם, כְּפִי הַצָּרִיךְ לְהַשְׁקוֹתוֹ, בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל,
כְּפִי הָרְאוּי לְפִי הַמְּקוֹם, בְּבַחֲיַנַּת (תְּהִלִּים ק"ד): "מִקּוֹל רַעַמְךָ יַחְפּוּזוֹן
יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדָּתָ לָהֶם". כְּמוֹ כֵּן,
כְּשִׁנּוֹת־נִין כְּבוֹד לְזָקֵן שֶׁשָּׂכַח תְּלִמוּדוֹ, וְהַשְׂכָּחָה הוּא בְּחֵינַת עֲנָנִין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תססד - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

דְּמַכְסִין עַל עֵינַי, וּבְשָׂנוֹתַי לֹא כָבוֹד, וְהַכָּבוֹד הוּא בְּחֵינַת אֵשׁ,
בְּבַחֲיַנַת (שְׁמוֹת כ"ד): "וְכָבוֹד ה' כְּאֵשׁ אֲכָלֶת", וְהוּא בָּא בְּתוֹךְ הָעֵנָן,
בְּבַחֲיַנַת (שָׁם ט"ז): "וְכָבוֹד ה' נִרְאָה בְּעָנָן", הֵינּוּ בְּתוֹךְ בְּחֵינַת
הָעֵנָן דְּמַכְסִין עַל עֵינַי, וְאֵזִי נִקְרַע הָעֵנָן, וּמִזֶּה נֶעֱשִׂין בְּחֵינַת
רַעְמִים. בְּבַחֲיַנַת (תְּהִלִּים כ"ט): "אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים ה' עַל מַיִם
רַבִּים", שְׁעַל־יְדֵי הַכָּבוֹד נֶעֱשִׂין רַעְמִים כַּנ"ל. וְאֵזִי יוֹצֵאִין מַיִם
רַבִּים, דִּהְיֵנוּ שְׂנֵת־גְּלָה דַעַת הַזֶּקֶן, עַל־יְדֵי שְׁנִקְרַע הָעֵנָן הַמְּכַסֶּה
עַל הָעֵינַי כַּנ"ל, בְּבַחֲיַנַת (יִשְׁעִיָּה י"א): "כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ דַּעַה וְכוּ'
כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים", וְזֶהוּ בְּחֵינַת מַיִם רַבִּים הַנ"ל. וְהֵם בְּחֵינַת מַיִם
קָרִים, שְׁעַל יָדָן מְחִיִּין וּמְבָרִיאִים אֶת הַנֶּפֶשׁ כַּנ"ל:

וְעַל־יְדֵי אֵלֹהֵי הָרַעְמִים נִתְחַלְקִין מֵימֵי הַדַּעַת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
כְּרֵאזִי לוֹ, לְפִי מַה שְּׁצָרִיד לְקַבֵּל מַיִם קָרִים, לְהַחֲיֹת
אֶת נַפְשׁוֹ. וְזֶה הַחֲלוּק שְׁבִין הַלּוֹמֵד מִן הַסֵּפֶר, לְשׁוֹמֵעַ מִפִּי צַדִּיקִי
אֶמֶת. כִּי כְּשֶׁלּוֹמֵד מִן הַסֵּפֶר, אֵינוֹ יוֹדֵעַ הַשְּׁעוֹר שְׁצָרִיד לְלַמֵּד
לְהַחֲיֹת נַפְשׁוֹ. אֲבָל כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ מִפִּי הַצַּדִּיק, אֵזִי מִשְׁפִּיעַ לוֹ בְּחֵינַת
מַיִם קָרִים לְפִי הָרֵאזִי לוֹ, לְפִי מְדַרְגָּתוֹ, עַל־יְדֵי בְּחֵינַת הָרַעְמִים
כַּנ"ל:

וְאֵלֹהֵי הַמַּיִם קָרִים מְחִיִּין וּמְתַקְנִין אֶת הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהִיְתָה עֵיפָה
עַל־יְדֵי שְׂנֵת־רַחֲקָה מִן הַכָּבוֹד, עַל־יְדֵי שֶׁהַתְּפִלָּה בְּלֹא
כּוֹנֵן הֵלֵב כַּנ"ל. כִּי הַסֵּתֶר־לְקוֹת הַחֲכָמָה מִן הַזִּקְנִים, הֵינּוּ מְבַחֲיַנַת
זֶקֶן שֶׁשָּׂכַח תִּלְמוּדוֹ הַנ"ל, זֶה נֶעֱשֶׂה עַל־יְדֵי מַה שְּׁמֵת־פְּלִין בְּלֹא
לֵב, וּכְמוֹ שְׂכָתוֹב (שָׁם בִּישְׁעִיָּה כ"ט): "בְּשִׁפְתָיו כְּבָדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחֵק
מִמֶּנִּי, לָכֵן הִנְנִי יוֹסִיף לְהַפְּלִיא אֶת הָעַם הַזֶּה הַפְּלֵא וּפְלֵא, וְאַבְדָּה
חֲכָמַת חֲכָמָיו וּבֵינַת נְבִנָיו תִּסְתַּר". וְעַל כֵּן עַל־יְדֵי שְׂנוֹתַי
כָּבוֹד לְזֶקֶן שֶׁשָּׂכַח תִּלְמוּדוֹ, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה חוֹזֵר וְנִתְגַּלָּה חֲכָמָתוֹ

כַּנְ"ל, עַל-יַדֵּי בְּחִינַת הָרַעְמִים כַּנְ"ל, נִמְצָא שְׁבוּזָה בְּעֶצְמוֹ מִתְקַן הַפָּגָם שֶׁנֶּגְרַם עַל-יַדֵּי שְׁהִתְפַּלֵּל בְּלִי כּוֹנֵת הַלֵּב, דְּהִיְנוּ שֶׁנֶּגְרַם הַסְתַּלְקוֹת הַחֲכָמָה מִן הַזְקָנִים כַּנְ"ל, כִּי עֲכָשׁוּ עַל-יַדֵּי הַכָּבוֹד שְׁנוֹתָן לָהֶם, חוֹזֵר וְנִתְגַּלָּה חֲכָמָתָם כַּנְ"ל. וְעַל כֵּן, אֲזַי עַל-יַדֵּי-זֶה בְּעֶצְמוֹ, יוֹצֵאִין מֵיָם קָרִים, וּמְחִיָּה אֶת נַפְשׁוֹ, שְׁהִיְתָה עֵיפָה עַל-יַדֵּי פָּגָם הַתְּפִלָּה כַּנְ"ל:

וְזָה בְּחִינַת (אִיּוֹב ל"ז): "יִרְעֶם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלְאוֹת", הִיְנוּ שֶׁקוֹל הָרַעְמִים מִתְקַנֵּין אֶת בְּחִינַת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת הַסְתַּלְקוֹת הַחֲכָמָה מִן הַזְקָנִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הִנְנִי יוֹסִיף לְהַפְּלִיא הַפְּלֵא וּפְלֵא וְאֶבְדָּה חֲכָמַת חֲכָמָיו" וְכוּ'. וְעַל-יַדֵּי הָרַעְמִים נִתְתַּקְנִין, וְחוֹזֵר וְנִתְגַּלָּה חֲכָמָתָם כַּנְ"ל:

וְאֲזַי, כְּשֶׁמְחִיִּין הַנֶּפֶשׁ עַל-יַדֵּי מֵיָם קָרִים הַנְ"ל, מְחִיִּין גַּם אֶת הָעֶצְמוֹת. כִּי פָּגָם הַנֶּפֶשׁ הוּא פָּגָם הָעֶצְמוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ו'): "כִּי נִבְהָלוּ עֲצָמָי וְנִפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד". כִּי עַל-יַדֵּי שֶׁאִין מִתְפַּלְלִין בְּכּוֹנֵת הַלֵּב, שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה הוּא עֵיפוֹת הַנֶּפֶשׁ, עַל-יַדֵּי-זֶה הוּא פָּגָם הָעֶצְמוֹת. כִּי צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל לְהַרְגִּישׁ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּכָל עֲצָמוֹתָיו. בְּבְחִינַת (שָׁם ל"ה): "כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה". וְעַל-יַדֵּי הַמַּיִם קָרִים, שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה מְחִיָּה הַנֶּפֶשׁ, עַל-יַדֵּי-זֶה מְחִיָּה הָעֶצְמוֹת, בְּבְחִינַת (אִיּוֹב כ"א): "וּמַחַ עֲצָמוֹתָיו יִשְׁקָה". וְזֶה בְּחִינַת (מִשְׁלֵי כ"ה): "מַיִם קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה, וְשִׁמוּעָה טוֹבָה מֵאֶרֶץ מֶרְחָק". 'שִׁמוּעָה טוֹבָה' זֶה בְּחִינַת קוֹל הָרַעְמִים, שֶׁמְשִׁמְעִין עֲצָמָן בְּטוֹב, שֶׁהֵם מְתַקְנִין הַתְּרַחְקוֹת הַנֶּפֶשׁ מִן הַכָּבוֹד, וְזֶה בְּחִינַת 'שִׁמוּעָה טוֹבָה מֵאֶרֶץ מֶרְחָק', שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת מַיִם קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה, שֶׁהֵם בָּאִים מִן הָרַעְמִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת 'שִׁמוּעָה טוֹבָה' כַּנְ"ל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תססו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וזה בחינת (שם ט"ו): "שמועה טובה תדשן עצם", שעל ידי בחינת שמועה טובה, שהיא בחינת רעמים, שממשם בחינת מים קרים, שהם מחיין ומבריאים הנפש כנ"ל, על ידי זה נתתקנין ונתדשנין העצמות, בבחינת 'ומח עצמותיו ישקה' כנ"ל. וזה 'תדשן עצם' כנ"ל כי תקון הנפש הוא תקון העצמות כנ"ל: (מן תבת ואזי פשמחיין הנפש עד פאן, לא נכתב פראוי):

וזה בחינת (במדבר כ"ח) "וביום הבכורים", בחינת הולדת הנפש בלי קשוי לילד, בחינת (ירמיה ד): "צרה כמבירה", שהוא בחינת קשוי לילד, וגם הוא בחינת גדול הנפש, בחינת (זכריה י"ב): "במיר על הבכור", שהוא צער הגדול. 'מקרא קדש', זה בחינת שהכבוד שהוא בחינת קדש, כמו שכתוב (שמות כ"ט): "ונקדש בכבודי", קורא את הרגלין, בבחינת 'צדק יקראהו לרגלו' כנ"ל: והשאר לא באר:

סדר קצור לקושי מזהרני"ת הימני:

ט צריך להתפלל בכל לבו עד שירגיש דבורי התפלה בכל עצמותיו, אבל כשמתפלל בלא לב אז נתרחקת הנפש משרשה ואז נפשו עיפה ועצמותיו נבהלים ואין לו חיות לא בנפשו ולא בעצמותיו, גם גורמים חם ושלום על ידי שמתפלל בלא לב הסתלקות החכמה מן הזקנים והחכמים:

י על ידי שנותנין כבוד לזקן ששכח תלמודו, על ידי זה משיכין מים קרים בבחינת מימי הדעת להחיות נפשו העיפה דהינו שמתקנים הפגם של המתפללים בלא לב שעל ידי זה נפשו עיפה:

יא על ידי צדיקי אמת נמשכין בחינת מים קרים מימי הדעת ומחיים נפשו העיפה. ואז זוכה להתפלל בכל לבו בכונה גדולה

עד שכל עצמותיו שומעין היטב כל דבורי התפלה ואז תפלתו
בבחינת: "כל עצמותי תאמרנה" וכו' (תהלים ל"ה), שמתפלל עם
כל כחו ומחו שבעצמותיו שזה עקר שלמות התפלה:
יב זהו החלוק שבין הלומד מתוך הספר ובין השומע מפי צדיקי
אמת, כי הלומד מתוך הספר אינו יודע השעור שצריך ללמד
להחיות נפשו, אבל כששומע מפי הצדיק אזי משפיע לו בבחינת
מים קרים לפי הראוי לו לפי מדרגתו:

סדר השי פוהר"ן הימני:

תפ (לו) שמעתי בעצמי מפיו הקדוש שכשבולעין הרק הוא מועיל
לנקיות:

תפא (לח) הלבנה באתה בקבלנא לפני החמה באשר שהחמה
משמשת עקרה ביום ובימות החמה, והיא צריכה לשמש בחורף,
ובלילות הארבים ובקר, והיתה החמה מפיתה שתעשה לה
מלבוש וקראו לכל החיטים בולשבו גלאוונא רצונו לומר גדולים
וחשובים, לעשות לה מלבוש ורצו גם החיטים הקטנים לילך
ואמרו מאחר שאין קוראין אותנו אין לנו לילך ובאו החיטים
הנ"ל והשיבו שאי אפשר לקח לה מלבוש כי היא לפעמים קטנה
ולפעמים גדולה, עליכן אי אפשר לבזן מדתה ובאו החיטים
הקטנים ואמרו שהם יכוננו מדתה ויעשו המלבוש השיבו להם אם
החיטים הגדולים אין יכולים איך תוכלו אתם:

תפב (לט) פעם אחת ספר עמי מענין ענוה ואיך הוא האמת וכו'.
וכן ספר עמי מענין על מנת שלא לקבל פרס, והלא אף-על-פי-כן
בהכרח שאני רוצה איזה דבר וכו' וכיון לי מחשבותי כי אלו
הקשיות בענין ענוה ובענין זה היו עולים על דעתי והוא זכרונו
לברכה בקדשתו הנפלאה כיון לי מחשבותי. אך לא אמר שום

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תססח - אָמַר מִוֹהַרְנֵי"ת זִצ"ל "לֵאמֹר לֵאמֹר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְאַחַד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכָל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתנו ואנחנו" שע"י ישיבת תיקון המידות

יָשׁוּב וְתָרוּץ עַל זֶה רַק דְּבוּרָיו הָיוּ כְּאֹמֵר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ כָּל מַחְשְׁבוֹתַי שְׁעוֹלִים עַל הַלֵּב אֲךָ אֵי אֶפְשָׁר עֲתָה לְיֹשֵׁב לִי כָּל זֶה. וְהִבְנֵתִי מִדְּבָרָיו שְׁצָרִיכִין לָזֶה רַק יִגִּיעָה גְּדוּלָּה בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם וְתִפְלָה וְתַחֲנוּנִים הַרְבֵּה, אֲזִי נֹזֶכֶה לִידַע דְּרָכֵי עֲנוּהַ בְּאַמֶּת, וְכֵן לְזִכּוֹת לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם שְׁלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶם. יְהִי רָצוֹן שְׁנֹזֶכֶה מִהֲרָה לְכָל זֶה בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת:

תפג (מ) פֶּעַם אַחַת הָיוּ יִסּוּרִים בְּאִיזָה חֹדֶשׁ שְׁלֹא הִיְתָה הַלְּבָנָה, וְכִמְדָּמָה שְׁלֹא קִדְּשׁוּ אוֹתָהּ אֲזִי כָּלֵל. אַחֲר־כֵּן אָמַר רַבָּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה שְׁצָרִיכִין לְרֹאוֹת לְהַקְדִּים אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְחִיל לְקַדֵּשׁ אֶת הַלְּבָנָה קֹדֶם שֶׁבָּעָה יָמִים. וְצוּהָ לְעֵיִן בַּפּוֹסְקִים וְרֹאֵינוּ שָׂרֵב הַפּוֹסְקִים מִסְּכִימִים לְקַדְּשָׁהּ מִקֹּדֶם כְּפִי הַדִּין מִדִּינָא דְּגַמְרָא כְּמוֹבָא בְּטוּרֵי זָהָב וּבְמִגְן־אַבְרָהָם בְּסִימָן תַּכ"ו. וְעֵיִן בְּמִשְׁבָּצוֹת זָהָב שָׁם. פֶּעַם אַחַת נִתְאַחַרְתִּי בְּקִדּוּשׁ הַלְּבָנָה וְצוּהָ עָלַי שֶׁכֹּאֲשֶׁר אֲרָאָה מִתּוֹךְ הָעֲנָנִים כְּפִי מַה שֶּׁהִיא, תִּכְרַף כְּשֶׁאֲרָאָה אוֹתָהּ אֶקְדֵּשׁ אוֹתָהּ מִיָּד, וְכִוְנַתּוֹ שְׁלֹא אֲדַקְדֵּק עַל חֲמָרוֹת כָּלֵל, כִּי כִּיּוֹן שְׂרוּאֵין אוֹתָהּ מִתּוֹךְ הָעֲנָנִים כְּפִי מַה שֶּׁהִיא מְצוּהָ לְקַדְּשָׁהּ. (אָמַר הַמַּעֲתִיק

פְּשׁוּט דְּרָצוֹנוֹ לֹאמַר מִתּוֹךְ עֲנָנִים דְּקִים וְקְלוּשִׁים כְּדִינָא וְעֵיִן בְּסִדּוֹר יַעֲבִי"ץ):

תפד (מא) שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוּשׁ שֶׁאָמַר שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל אֲצֵל הַלּוֹמְדִים לְהַמְצִיא חֲדָשׁוֹת, הֵינּוּ מַה שְׁכָּל אֶחָד רוֹצֵה דִּיקָא לְהַמְצִיא דִּין חֲדָשׁ:

תפה (מב) אָמַר בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: אֲגִיט קַפִּיטְל תְּהֵלִים אֲזִי מְעַ זְאָגִט אִיז אֲזוּי ווִיא אֶפְאֲנִטְשׁ [כְּשֶׁאֲזוֹמְרִים טוֹב מִזְמוֹר תְּהֵלִים הֲרִי הוּא כְּמוֹ מִשְׁקָה טָעִים]:

תפו (מג) אָמַר הָעוֹלָם הִבָּא שֵׁישׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹזֵר לְפַעְמִים, אִיִן לְשַׁעַר:

תפז (מד) אָמַר הַצְּדִיקִים שׁוֹגִים בְּזֶה בְּמָה שְׂמֵאֲחֵרִים זְמַן תְּפִלָּה:
 תפח (מה) כִּף קָלַע בְּגִימָטְרִיא שִׁין שָׁנָה שְׁהִיָּה הַחֲתָן נָע וְנָד. וַיֵּשׁ
 בְּזֶה מַעֲשֵׂה מַעֲנִין הַחֲתָן שֶׁכְּשִׁיצָא מִבֵּית הַחֲפָה נִתְעָה מִבֵּית
 לְבַיִת וּמַעִיר לְעִיר וְכוּ'. וְשָׁמַעְתִּי שֶׁמַּעֲשֵׂה זֹאת סִפְרָה בְּשֵׁם
 הַצְּדִיקִים הַזְּקֵנִים, כְּמִדְמָה שֶׁסִּפְרָה בְּשֵׁם הָרַב הַקָּדוֹשׁ מוֹרְנוּ הָרַב
 יַעֲקֹב יוֹסֵף זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, מִגִּיד־מִישָׁרִים דְּקַהֲלַת קֹדֶשׁ אוֹסְטְרָא:
 תפט (מו) שָׁמַעְתִּי שֶׁפַּעַם אַחַת נִכְנַם אֶחָד אֶצְלוֹ, וְאָמַר לוֹ: בְּזוֹ
 הַשָּׁעָה הָיָה אֶצְלִי הַיֵּשֶׁר שֶׁל יוֹן וְהַיֵּשֶׁר שֶׁל צָרְפַּת וּבִקְשׁוּ אוֹתִי
 וְשָׂאוּ מִי מַהֵם יִכְבָּשׁ, וְהַשֵּׁבֶתִי לָהֶם מִי שִׁיחֲזִיק יוֹתֵר עִם יִשְׂרָאֵל
 הוּא יִכְבָּשׁ:

סדר לקווי עיצות היופני:

לח היצר הרע נוקש באדם בכל פעם ומעוררו למה שמעוררו. ואף
 אם אין האדם שומע לו ופונה ערף ממנו, אף על פי כן הוא נוקש
 בו עוד פעם שני, שלישי ורביעי ויותר. אבל אם האדם הוא חזק
 בדעתו ועקשן נגד היצר הרע ואינו פונה אליו כלל, אזי היצר
 הרע מסתלק והולך לו. וכן בתפלה, בענין המחשבות הבאים
 לבלבלו, הוא ממש כנ"ל, שהמחשבה באה כמה פעמים פעם
 אחר פעם לבלבלו, וצריך להיות חזק לבל להסתכל עליו כלל
 בשום אופן. ועין במקום אחר מזה (שם נא).

לט כשאדם נכנס לקדשה גבוהה, כגון שמתקרב לצדיקהאמת
 וכיוצא לפעמים אז דיקא יקרה לו מקרה בלתי טהור, חם ושלום,
 ואל יפל בדעתו מפני זה, כי אדרבא לפעמים זה סימן שנתקרב
 אל הקדשה, ולפעמים היא טובה גדולה אליו (שם קיז).

מ כבר מבאר, שאין שום יאוש בעולם כלל. ובזה בעצמו שהוא

חוק נתן ולא יעבור

ב'תסע - אומר מוהר"ם זצ"ל "אך אנו מקוה שיהיה מצד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

רואה את עצמו רחוק מאד מהשם יתברך בתכלית הרחוק, בזה בעצמו ראוי לו להחיות את עצמו, מאחר שעל-כל-פנים הוא יודע שהוא רחוק, כי היה אפשר שיהיה רחוק כל-כך עד שלא ידע כלל שהוא רחוק; ומאחר שעל-כל-פנים הוא יודע גדל רחוקו, אף-על-פי שבאמת הוא כן, אף-על-פי-כן זה בעצמו הוא חשוב אצל השם יתברך, מה שעל-כל-פנים הוא יודע רחוקו, ועל-ידי-זה בעצמו ראוי לו להחיות את עצמו ולחזק את עצמו בכל מה שיוכל (שם סח).

מא אפלו האנשים הפשוטים (שקורין: 'פראסקים'), ואפלו הרשעים, ואפלו אמות העולם להבדיל, כלם מקבלין חיות מהתורה. ועל-כן אפלו מי שהוא איש פשוט, כגון שאינו יכול ללמד, או שהוא במקום שאינו יכול ללמד, אף-על-פי-כן גם אז מקבל חיות מהתורה, על-כן גם אז צריך להחזיק עצמו ביראת-שמים בכל מה שיוכל, אפלו בשעה שהוא בודל מן התורה ואפלו מי שאינו יכול ללמד, כי כלם מקבלין חיות מן התורה הנעלמת על-ידי הצדיק הגדול המתנהג בפשיטות לפעמים. ועין בפנים (שם עח).

סדר שיחות הר"ן ה'פני:

רפה שמעתי מפיו הקדוש פעם אחד שדבר בהפלגת גדלות סודות נוראות תורתנו הקדושה אמר: הלא כל ספר תקונים הוא על תבת בראשית לבד ועל ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עצם רבוי הסודות שיש שם, אשר לא יכילם העיון, בידוע לכל גדלת קדש התקונים הקדוש, אשר כל עזרות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמיזותיו וכו' וכל ספר התקונים עם כל מה שנכלל בו כנזכר לעיל הוא רק פרוש על תבת בראשית לבד, וכן על תבת ברא יכולין גם כן לעשות ספר

תִּקְוִיָּם עִם רַבּוּי סוּדוֹת וְכוּ' כַּנִּי"ל וּמִזֵּה יְכוּלִין לְהִבִּין וּלְשַׁעַר קֶצֶת גְּבָהוּת עִמָּקוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי כֵן עַל כָּל תִּבְּחָה וְתִבְּחָה שֶׁל הַתּוֹרָה יֵשׁ סוּדוֹת רַבּוֹת כְּמוֹ אֱלוֹ הַסּוּדוֹת הַכְּלוּלִים בְּ"סֵפֶר הַתִּקְוִיָּם" שֶׁהוּא עַל תִּבְּת בְּרֵאשִׁית לְבַד וְעַתָּה, כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ הַרְבֵּה תִבְּחָה כְּאֱלוֹ, מֵה גָּדְלוֹ סוּדוֹתֶיהָ אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְדַבֵּר מִזֵּה כָּלֵל:

רַפוּ פַּעַם אַחַת אָמַר לִי בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: דֵּי שְׁמוּסֵט זִיד יָא מִיט מְעַנְטִישִׁין קְעַנְטִי זִיָּא צוּ פְּרַעַגֵּן וּוֹאם (אַתָּה הֲלֹא מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, יֵשׁ לָךְ לְשֵׁאוֹל אוֹתָם-מָה?) וְאָמַר תִּבְּחָה זֹאת "וּוֹאם" בְּהַמְשָׁכָה וּבְקוֹל גָּדוֹל מֵעִמְּק הַלֵּב כְּלוֹמַר שְׂרָאוּי לְשֵׁאל לְבָנֵי אָדָם שְׂאִין חוֹשְׁבִין עַל אַחֲרִיתָם-מָה?" כְּלוֹמַר, לְאַחַר כָּל הַסְּכֻסְכִים וְהַכְּלוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַטְּעָנוֹת וְאַמְתְּלָאוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְהַכֵּל שֶׁיֵּשׁ לְרַב בְּנֵי אָדָם תִּרְוִצִים שֶׁל שֶׁקֶר עַל שְׂרַחֲזֻקִים מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אַף עַל פִּי כֵן סוֹף כָּל סוֹף מַה יִּהְיֶה מִמֶּךָ מַה תַּעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתְךָ וּמַה תָּשִׁיב שׁוֹלְחֶךָ דְּבָר וּמַה אַתָּה חוֹשֵׁב וְכִי אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאַתָּה גֵר בְּאַרְצֵי הַזֹּאת וְכָל יָמֵי שְׁנוֹתֶינּוּ הֶבֶל וָרִיק כְּצֵל עוֹזֵר וְכַעֲנַן כְּלָה וְכוּ'?! וְכָל זֶה אָדָם יוֹדֵעַ הֵיטֵב, וְאִם כֵּן מָה אַתָּה חוֹשֵׁב?! שִׁים לְבָךְ לְדַבְּרִים הָאֵלֶּה הֵיטֵב, וְהַכְּנִיִם הֵיטֵב בְּעִמְּק לְבָךְ וְאַל תִּשְׁלִיכֶם אַחֲרֵי גִוָּף (אָבוֹת הֵיכַב): 'הַפֶּךָ בָּהֶם וְהַפֶּךָ בָּהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לָךְ נַפְשֶׁךָ לְשִׁלָּל: רַפוּ אָמַר: מַה יֵּשׁ לְהָאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, אֵין צָרִיךְ כִּי אִם לְהַתְּפַלֵּל וְלִלְמַד וְלְהַתְּפַלֵּל מֵעַ בְּאֲדָרְךָ מֵעַר נִיט נָאֵר דְּאוּוִינִין אֵין לְעַרְנִין אֵין דְּאוּוִינִין עוֹד שְׁמַעְתִּי כַּמָּה דְּבָרִים וְשִׁבְחִיתִי:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(יז) אסור ליכנס למרחץ אפילו להזיע. (ויש אומרים דאפילו לעבור במרחץ במקום שיכול להזיע אסור) (רש"י וטור): (יג) עיר שישראל ועכו"ם דרים בה

זֶקֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשעב - צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ויש בה מרחץ רוחצת בשבת אם רוב עכו"ם מותר לרחוץ בה
במו"ש מיד ואם רוב ישראל או אפילו מחצה על מחצה אסור
למוצאי שבת עד כדי שיוחם:

סימן שכז (א) החושש במתניו לא יסוך שמן וחומץ אבל סך
הוא שמן לבדו אבל לא בשמן ורד משום דמוכחא
מלתא דלרפואה קא עביד ואם הוא מקום שמצוי בו שמן ורד
ודרך בני אדם לסוכו אפילו בלא רפואה מותר: הגה ובמקום שאין
נוהגין לסוך בשמן כי אם לרפואה בכל שמן אסור (בית יוסף): **(ב)** סכין
וממשמשין להנאתו ע"י שינוי דהיינו שסך וממשמש ביחד ולא
ימשמש בכח אלא ברפיון ידים: **(ג)** אין מגרדין בכלי העשוי לכך
אלא אם כן היו ידיו או רגליו מטונפות בטיט וצואה: **(ד)** לא יסוך
רגלו בשמן והוא בתוך המנעל או הסנדל (החדשים) (מיימוני פרק כ"ג)
מפני שהעור מתרכך ודמי לעיבוד אבל סך רגלו ומניחו במנעל
וסך כל גופו ומתעגל על גב העור והוא שלא יהא בשמן הנישוף
בגופו שיעור כדי לעבדו אפילו יש בו כדי לצחצחו מותר והוא
שלא יכוין אפילו לצחצחו:

סימן שכח (א) מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך
כבריא אסור לעשות לו שום רפואה ואפילו ע"י
עכו"ם גזירה משום שחיקת סממנים: **(ב)** מי שיש לו חולי של
סכנה מצוה לחלל עליו את השבת והזריז הרי זה משובח והשואל
הרי זה שופך דמים: **(ג)** כל מכה של חלל דהיינו מהשינים ולפנים
ושינים עצמם בכלל מחללין עליה את השבת ודוקא שנתקלקל
אחד מהאברים הפנימים מחמת מכה או בועה וכיוצא בזה אבל
מיחושים אין נקראים מכה: הגה מיהו מי שחושש בשיניו ומצטער עליו
להוציאו אומר לעכו"ם להוציאו (ב"י בשם אורחות חיים ואיסור והיתר הארוך): **(ד)**

מכה של חלל אינה צריכה אומד שאפילו אין שם בקיאים וחולה אינו אומר כלום עושים לו כל שרגילים לעשות לו בחול אבל כשיודעים ומכירים באותו חולי שממתין ואין צריך חילול אסור לחלל עליו אע"פ שהיא מכה של חלל: (ה) מכה שאינה של חלל נשאלין בבקי ובחולה ואין מחללין עליו שבת עד שיאמר אחד מהם שהוא צריך לחילול או שיעשה אצל אחד מהם סכנת נפשות (ועיין לעיל סימן תרי"ח): (ו) מכה שעל גב היד וגב הרגל וכן מי שבלע עלוקה וכן מי שנשכו כלב שוטה או אחד מזוחלי עפר הממיתים אפילו ספק אם ממית אם לאו הרי הם כמכה של חלל: (ז) מחללין שבת על כל מכה שנעשית מחמת ברזל ועל שחין הבא בפי הטבעת ועל סימטא והוא הנקרא פלונקר"ו בלעז ועל מי שיש בו קדחת חם ביותר או עם סימור: (ח) מי שאחזו דם מקיזין אותו אפילו הולך על רגליו ואפילו ביום הראשון: (ט) החושש בעיניו או בעינו ויש בו ציר או שהיו שותתות ממנו דמעות מחמת הכאב או שהיה שותת דם או שהיה בו רירא ותחלת אוכלא (פי' תחלת חולי) מחללין עליו את השבת: (י) כל חולי שהרופאים אומרים שהוא סכנה אע"פ שהוא על הבשר מבחוץ מחללין עליו את השבת ואם רופא אחד אומר צריך ורופא אחד אומר אינו צריך מחללין ויש מי שאומר שאין צריך מומחה דכל בני אדם חשובים מומחין קצת וספק נפשות להקל: הגה ויש אומרים דוקא ישראלים אבל סתם עכו"ם שאינן רופאים לא מחזקינן אותם כבקיאים (איסור והיתר הארוך). מי שרוצים לאנסו שיעבור עבירה גדולה אין מחללין עליו השבת כדי להצילו עיין לעיל סימן ש"ו [ב"י בשם הרשב"א]:

סדר לקויי תפלות הימים:

תתקטז: אָדוֹן מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי, וּפְתַח לִי בְּרַחֲמֶיךָ פְּתִיחִי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשע"ד - זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַקְדוּשָׁה, וְתִשְׁפִיעַ לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֱמוּנָתְךָ הַקְדוּשָׁה, שְׁאוּזְכָה
לְהִיּוֹת אִמִּין וְחֹזֵק וְקַיָּים בְּאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה תְּמִיד, לְהֶאֱמִין בְּךָ
וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים וּלְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֵמֶת, וְלִינֹק וְלִשְׁאֹב
מִחֲכָמָתָם הַקְדוּשָׁה וּתְשִׁיב וְתַעֲקֹר וּתְבַטֵּל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת
וְהַסְטָרִין אֲחֵרֵינִין הַמְּסַבֵּבִין אוֹתָם, שְׁמַהֲם נִמְשָׁכִין כָּל הַחֹלְקִים
וְהַמְתַּנְגְּדִים עַל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים, וְכָל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפִקוֹת
וְהַבְּלוּלִים שֶׁנּוֹפְלִים עֲלֵיהֶם בְּמַחְשָׁבָה לְהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶם חֵם וְשָׁלוֹם
אֲנִי ה', בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חוּם וְרַחֵם וְחַמֵּל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתֵן
לָנוּ עֲצוֹת שְׁלֵמוֹת וְנִכּוֹנוֹת וְאֱמֵתִיּוֹת, בְּאִפְּן שֶׁנּוֹכַח שִׁיתְגַּלֶּה לָנוּ
הָאֵמֶת לְאֱמֵתוֹ וְתִפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי הָאֱמוּנָה, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה כַּח
לְשׁוֹם קְלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא, לְהַעֲלִים הָאֵמֶת וּלְסַגֵּר הַשְּׁעָר חֵם
וְשָׁלוֹם:

תתקיו: רבונו של עולם, אתה יודע כל מה שגורם המחלקת
בעולם, וכבר "כשאל כח הסבל" כי גם מצד עצמי אני חלוש כח
מאד מאד, כְּאֲשֶׁר אֵתָּה יָדַעְתָּ, וְנוֹסֵף לָזֶה הַתְּגַבְרוֹת הַמְּחַלְקָת,
וּבְפָרֵט הַקְּטִיגוֹרִיא שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים וְהַתְּלִמִּידֵי־חֲכָמִים בְּעֲצָמָם, עַד
אֲשֶׁר אֵין יוֹדְעִים מִהַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַשֵּׁיךְ לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתְנוּ שֶׁנוֹכַח
לְקַבֵּל תּוֹעֵלָתָה עַל יְדוֹ לְנִצָּח:

תתקיה: רבונו של עולם, ה' אלקים אמת, בוחן לבות וכליות,
אתה יודע את צפון לבי, אֲשֶׁר בְּפָנִימִיּוֹת הַנִּקְדָּה שֶׁבְּלִבִּי, מְאֹד
נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחֻצְרוֹת ה', לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק
הָאֵמֶת שְׁיֻכַּל לְהוֹשִׁיעַנִי מִצְרוֹת נַפְשִׁי, לְהוֹצִיאֵנִי מִעוֹזוֹנוֹתַי,
וְלְהַשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת "מִי יִתֵּן יָדְעֵתִי וְאֶמְצָאֶהוּ", הִיִּיתִי "מְדַלֵּג
עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת" לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, "מִסְפָּר צַעְדֵי
אֲגִידְנֹו", עַל כֵּן רַחֵם עָלַי בְּחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְזַכֵּנִי לְבִלּוֹת יָמַיִם

וּשְׁנַיִם עַל זֶה, לְבַקְשׁוֹ וּלְחַפְּשׁוֹ כַּכֶּסֶף וּכְמַטְמוֹנִים, עַד שְׁאֲזוּכָה
 לְמַצֵּא אֶת שְׁאֲהָבָה נִפְשִׁי, שְׁאֲזוּכָה מִהֲרָה שְׁיִתְגַּלֶּה לִי בְּאַמֶּת
 הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַשֵּׁיף לְשַׁרְשׁ נִשְׁמָתִי וְאֲזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאַמֶּת
 וְאֵל יִמְנַעֵנִי שׁוֹם מוֹנֵעַ, וְאֵל יַעֲכֹבֵנִי שׁוֹם עֹכֹב רַק אֲזוּכָה לִילֵךְ
 וּלְרוֹץ אַחֲרָיו בְּכָל כַּחַי, וְאֲזוּכָה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וַחֲזָקָה וְנִבְוֹנָה, עַד
 שְׁאֲזוּכָה לְשֹׂאב עַל יָדָהּ מִחֲכָמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וּלְהִטִּיב מִטוֹבוֹ לְאַחֲרִים
 לְהַפְּיִץ מְעִינֹתָיו חוֹצָה, מִלֵּא רַחֲמִים רַחֵם עָלֵינוּ וְצִוֵּה בְּרַחֲמֶיךָ
 לְבַטֵּל וּלְגַרֵּשׁ כָּל הַנְּטוּרֵי תַרְעָא וְכָל הַשּׁוֹמְרִים הָעוֹמְדִים עַל הַפֶּתַח
 וְתַסְלִק גַּם הַפְּרוּכְתָּא קְלִישָׁא מִן הַפֶּתַח, בְּאִפְּן שְׁיִוְכַל לְכַנֵּם כָּל
 הָרוֹצֵה לְכַנֵּם וְתִתֵּן בְּלֵב כָּל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים וְיִרְאֵי שָׁמַיִם, שְׁלֵא
 יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שׁוֹם מַחְלוּקָת כָּלָל וְלֹא יִהְיֶה נִמְשָׁךְ מֵהֶם חֵם וְשָׁלוֹם
 שׁוֹם מְנִיעָה וְעֹכֹב וּבְלָבוּל מִלְּהִתְקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֵמֶת, שֶׁהוּא
 הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַשֵּׁיף לָנוּ כְּפִי שַׁרְשׁ נִשְׁמוֹתֵינוּ:

תַּתְקִיט: וְעֲזַרְנִי וְזַכְּנִי אוֹתִי וְאֵת זִרְעִי וְאֵת כָּל זִרְעַ עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, שְׁנִזְכָּה שְׁיִהְיֶה לָנוּ מְסִירַת נֶפֶשׁ בְּאַמֶּת, לְמַסַּר גּוֹפְנֵנוּ
 וְנִפְשָׁנוּ וּמְאֲדָנוּ בְּשִׁבִיל לְהִתְקַרֵּב לְהַצְּדִיק הָאֵמֶת, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה
 לִינֵק וּלְשֹׂאב וּלְקַבֵּל חֲכָמָה מִחֲכָמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְתִמְהַר הַגְּאֻלָּה
 בְּכָלָל וּבְפָרֵט, וְתִבִּיא אוֹתָנוּ מִהֲרָה לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה
 אֶרֶץ הַחַיִּים, מְקוֹם הָאַמוּנָה, כְּלָלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה כִּי כָּבֵר הַגִּיעַ הָעֵת
 וְהָעוֹנָה שְׁתוֹשִׁיעַ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם לֹא עֲכָשׁוּ אֵימָתִי כִּי כָּבֵר
 אֶרֶךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת מְאֹד מְאֹד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּגִשְׁמִי וְרוּחִנִי בְּכָלָל
 וּבְפָרֵט, רַחֵם נָא קְהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל סֵלַח וּמַחֵל עוֹוֹנֵם, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ, הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה, כִּי
 לָךְ ה' הִישׁוּעָה אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִמְּאֻמְנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְעוֹלָם לֹא
 כְּחַטָּאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְּעוֹוֹנוֹתֵינוּ תִגְמַל עָלֵינוּ אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשעו - זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִלְפָּנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשָּׁתְךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זְקָנָה כְּכֹלֹת
כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ פֶּתַח לָנוּ שֵׁעַר בְּעֵת נְעִילַת שֵׁעַר כִּי כָּבֵד עָבְרוּ
הַרְבֵּה מִיָּמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ, וְעַדִּין שֵׁעַרֵי הַקְּדוּשָׁה נְעוּלִים וּסְגוּרִים
בְּפָנֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּפְשָׁעֵינוּ הָעֲצוּמִים יַעֲזֹרוּ רַחֲמֶיךָ
וְחַנּוּתֶיךָ עַל עָלוּב כְּמוֹנִי, הָעוֹמֵד אֶצֶל הַפֶּתַח זֶה יָמִים וְשָׁנִים
הַרְבֵּה, וְצִוָּה לְמִלְאָכֶיךָ לִפְתַּח לִי שֵׁעַרֵי הַקְּדוּשָׁה וּלְהַכְנִיסֵנִי בָהֶם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, "עַד אֲשֶׁר לֹא תִחַשֵּׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ
וְהָאֹר וְהִירָח" וְכוּ' הַיּוֹם יִפְנֶה הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וַיִּפְנֶה נְבוֹאָה שֵׁעַרֶיךָ
"אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְיוֹם צָר לִי, הִטָּה אֵלַי אָזְנְךָ בְיוֹם אֶקְרָא
מִהָר עֲנֵנִי ה' שְׁמַע תְּפִלָּתִי הֲאֲזִינָה אֵל תַּחֲנוּנֵי, בְּאַמוֹנָתְךָ עֲנֵנִי
בְּצִדְקָתְךָ כֹּל מִצּוֹתֶיךָ אֶמוּנָה שְׁקֵר רִדְפוּנִי עֲזָרְנִי הוֹרִינִי ה' דַּרְכְּךָ
וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַדְּרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ וּלְמַדְנִי, כִּי
אַתָּה אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, אֹתְךָ קוִיתִי כָּל הַיּוֹם יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוּ
לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי":